

Som nyt stk. 3 indsættes:

„Arbejds- og socialministeren er bemyndiget til efter forhandling med folketingets finansudvalg at ændre de i stk. 2 nævnte ørebeløb, hvis forholdene under hensyn til prisudviklingen gør det påkrævet.“

Stk. 3 ændres til stk. 4.

§ 4.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1951.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 142 af 31. marts 1950 er der gennemført forskellige midlertidige ændringer i forsyngslovens kapitel XX om den offentlige skolebespisning. Bispisningsperioden blev som ved tidligere midlertidige love udvidet til at omfatte hele året i stedet for månederne november—marts, og trængbetingelserne blev, ligesom det var tilfældet ved de to sidste midlertidige love, ophævet. Endvidere forhøjedes — som i finansårene 1948—49 og 1949—50 — tilskuddet til den offentlige skolebespisning til 4 mill. kr., således at beløbet udredes af den fælleskommunale udligningsfond. De omhandlede ændringer har virkning indtil den 31. marts 1951.

Skolebespisningen er kun gennemført i et forholdsvis lille antal kommuner, i regnskabsåret 1949—50 er der ydet refusion til 52 kommuner. På den anden side er det fortrinsvis de store kommuner, herunder hovedstadskommunerne, der har indført skolebespisning. Deltagelsen har varieret stærkt fra kommune til kommune.

Der har fra forskellig side været rettet kritik imod den således ved midlertidige love gennemførte skolebespisningsordning, idet der dels har været ytret tvivl om nødvendigheden og hensigtsmæssigheden i en så omfattende bespisning som den ved de midlertidige love krævede, dels har været peget på, at ordningen kun levede kommunerne mulighed for enten at afstå fra at yde skolebespisning eller gennemføre den med et måltid tilstrækkelig nærende mad.

Under hensyn hertil må man anse det for

rigtigt, at skolebespisningen fremover indskrænkes til månederne november—marts og begrænses til skolebørn i de fem første skoleklasser, dog således at børn fra de andre klasser skal kunne henvises til bespisningen af skolelægen, når denne af hensyn til det enkelte barns helbredstilstand finder det ønskeligt. Samtidig foreslås det at stille kommunerne frit overfor, om de ønsker skolebespisningen tilrettelagt således, at der ydes et måltid tilstrækkelig nærende mad daglig, eller om de ønsker at begrænse bespisningen til en mælkeydelse på $\frac{1}{4}$ liter sødmælk daglig, der i så fald skal suppleres med fornødent vitamintilskud.

Endelig foreslås det, at der for anmeldelse til refusion af udgifterne ved skolebespisning sættes et maksimumsbeløb af 65 øre pr. måltid mad og 20 øre pr. mælkeydelse, hvilke beløb må antages i almindelighed at være tilstrækkelige til dækning af de faktiske udgifter.

Ved nærværende forslag må man skønmæssigt regne med, at udgifterne vil beløbe sig til ca. 6 mill. kr. årlig. Efter forslaget skal den fælleskommunale udligningsfond afholde 2 mill. kr. af udgifterne svarende til ca. $\frac{1}{3}$ af de anslåede beløb. Ingen kommune vil kunne få refusion for mere end $\frac{1}{3}$ af sine udgifter. Da udgifterne ved den hidtil fulgte ordning, senest opgjort for finansåret 1949—50, har beløbet sig til ca. 11,2 mill. kr., vil forslaget indebære en besparelse for det offentlige på ca. 5 mill. kr.